

RESUMS DE LES INTERVENCIONS DE LES TAULES DE DEBAT DE LA
 CONFERÈNCIA NACIONAL ANTIREPRESSIVA CELEBRADA A GIRONA
 2 D'OCTUBRE DE 2021

ÍNDEX

El paper de la repressió	2
La violència de la repressió.....	3
Impacte emocional i eines de suport.....	5
El paper de la defensa jurídica.....	7
Els familiars de les persones represaliades.....	11
La resposta organitzada contra la repressió.....	17
Declaració final de la Conferència Nacional Antirepressiva	21
Participants de les taules	24
Entitats organitzadores.....	28

El paper de la repressió

Intervencions: Iñaki Rivera, Rossella Selmini, Gabriela Serra, Laia Serra

Moderació: Juli Cuéllar

Relator: Ramon Piqué

- ➔ Comprendre'n l'abast, els objectius, el context en què es desenvolupa, i totes les seves derivades que se'n desprenen són elements indispensables de coneixement per construir una resposta antirepressiva amb posicionament proactiu.
- ➔ El dispositiu repressiu -les institucions, les lleis, l'aparell polític- tenen una finalitat única: l'obediència a l'ordre establert. A tal fi utilitzaran el llenguatge, -a les xarxes en especial-, com a arma fonamental de reprovació, d'insult, d'acusacions i de promoure el dubte i l'autoacusació.
- ➔ Les xarxes de suport i de defensa són una eina eficaç per transformar l'experiència negativa en positiva tot i reforçant respostes de reafirmació de les pròpies conviccions i de resiliència.
- ➔ Alertem del perill que algunes particularitats del sistema repressiu espanyol puguin ser model en països de la UE, en el benentès que en els estàndards europeus actuals:
  - la seguretat ciutadana no es confon amb ordre públic, el doble règim de càrrega, administrativa i penal no té equivalents, ni el tipus de comportament repressiu, ni la intensitat i la duresa de les acusacions penals, ni la microrepressió, ni altres formes ocultes de repressió contra la dissidència política.
- ➔ La perversió de fer servir el delictes d'odi a l'estat espanyol, quan aquest es va crear per protegir les minories i no per protegir l'autoritat.
- ➔ La impunitat de la violència policial recollida en la Llei Mordassa.

- El risc que Espanya es converteixi en un model per a altres països. Exemples:
  - Decreti Sicurezza a Itàlia recull algunes normes de les lleis espanyoles.
  - Regne Unit: El projecte de llei britànic "Police, Crime, Sentencing and Court Bill"
  - França: "Loi pur une sécurité globale préservant les libertés"
- Altres consideracions:
  - Cal crear espais intergeneracionals transmissors de les experiències i aprenentatges de la lluita antirepressiva.
  - Hem de ser capaços de respondre amb previsió, - l'estat ho fa -, i fer autocrítica per demanar-nos si fem prou per arribar a tothom.

La violència de la repressió

Intervencions: Roger Español, Marc Marsal, Bedia Özgökçe Ertan, Jordi Pessarodona, Marta Serra

Moderació: Carles Castellanos

Relatora: Elisenda Romeu

-
- L'estratègia de l'Estat és destruir la dissidència política a partir de la por i la vulneració dels drets col·lectius i individuals, exercint la violència de baixa i alta intensitat.
  - Estats dits "democràtics", exemples en són tant Turquia com Espanya, utilitzen mètodes molt semblants. La companya kurda de taula n'és testimoni.
  - Podem identificar diversos tipus de repressió:
    - La repressió d'alta intensitat, que és la més visible i la que és condemnada per la població (mutilacions, violència física, multes milionàries, etc).

- En aquest sentit, cal capgirar l'impacte i convertir la violència exercida en una eina política (el cas d'en Roger Espanyol n'és un exemple). L'exili, convertir-lo en un espai de lluita i de suport al moviment anti-repressiu. Visibilitzar que el motiu pel qual hi ha repressió i violència de l'estat és el desig d'independència.
  - La repressió de baixa intensitat, actua en sordina. L'ús de les sancions administratives, la tergiversació de les categories i conceptes jurídics per servir a la repressió, l'excessiu formalisme dels procediments, etc
- Ens hem de preparar per suportar la repressió i fer-hi front.
- Quant al govern de la Generalitat de Catalunya:
- Ha de demostrar de quin costat està, ha d'estar disposat a defensar a totes les persones que lluiten per la independència. Ha d'estar disposat a ser denunciat, represaliat i fins i tot empresonat. Només així arribarem al nostre objectiu.
  - No es pot permetre el corporativisme dels cossos policials per defensar atestats falsos o actuacions desmesurades. És absolutament necessari un organisme independent de control d'aquests cossos. En aquest sentit s'ha presentat el document "Stop bales de goma".
- Davant de la repressió cal una resposta organitzada, ser un moviment pro-actiu i visible. La lluita contra la repressió com a eina de lluita política per aconseguir la Independència.
- D'aquí la necessitat de fer un Front Comú en contra la Repressió on s'elaborin les estratègies per a contraposar-nos a la repressió i desarticular-la.

Impacte emocional i eines de suport

Intervencions: Roser Parellada

Relatora: Maria Ferrer

Moderació: Maite Martínez

- Quin és l'impacte que produeix la repressió política?
  - En l'àmbit individual, pot generar traumes amb afectacions somàtiques, emocionals i cognitives. Emocions que poden anar des de l'eufòria i l'entusiasme al desànim i a la indignació. Les múltiples emocions i sentiments superposats que produeix cal entendre'ls i sostenir-los.
  - En l'àmbit col·lectiu, la repressió continuada pot produir sensacions de pèrdua, frustració i desmotivació.
  - L'anul·lació de la capacitat d'afrontar la realitat. S'instaura el convenciment que no es pot modificar la realitat. Pot provocar pessimisme crònic, es té la creença que "no hi ha res a fer", que "no ens en sortirem", que passi el que passi tot anirà malament. La repressió sostinguda i reiterada en el temps provoca la seva normalització.
- És important detectar signes d'alerta individual o de l'entorn (esgotament, irritabilitat, inhibició social, ansietat,...), quan la seva intensitat invalida el dia a dia cal cercar suport extern. La fase d'estrès agut pot evolucionar cap a un estrès posttraumàtic que necessitarà un suport professional per facilitar la recuperació.
- Proposem eines a tenir en compte per afrontar la repressió:
  - El relat com a eina terapèutica. Escriure n'és un exemple. Regula les emocions, reintegra la vivència, ajuda a entendre i dona sentit a l'experiència i ajuda a prevenir patiment que generi més dany psicosocial.

- L'escàner emocional és útil per explorar i aclarir la càrrega emocional. La identificació de les emocions ajuda a sortir de la confusió i ens sentim més forts per generar recursos personals i per demanar-ne.
  - Conèixer les estratègies repressives de l'estat ajuda a neutralitzar els relats que van orientats a criminalitzar i deslegitimar la dissidència.
  - Altres eines d'intervenció psicosocial per transformar en aprenentatge, tenint en compte "l'abans - el durant - el després".
  - La solidaritat col·lectiva a través de l'ajuda mútua, els grups de suport i les organitzacions antirepressives. (Un exemple, l'Edu del 23S, present a la sala va oferir el seu testimoni: gràcies a la solidaritat que havia rebut havia pogut continuar amb el seu projecte vital i persistir en la lluita).
- Destaquem que:
- Un fet repressiu marca un abans i un després. La persona ha d'estar atenta als signes d'alerta i demanar ajuda quan ho necessiti.
  - L'atenció a persones represaliades i el seu entorn ha fet evident la importància de l'acompanyament psicosocial complementari a l'acompanyament legal i jurídic.
  - Durant el debat es va parlar sobre com reconduir el pessimisme de la situació política cap a l'empoderament personal; sobre la dificultat de posar paraules a les emocions; sobre la resiliència; i sobre la necessitat de l'autoconeixement emocional per enfrontar la repressió.

El paper de la defensa jurídica

Intervencions: Isa Castell Solà, Sílvia Julià, Jordi Flores, Roger Baiges

Moderació: Olga Amargant

Relator: Jordi Flores

- El paper rellevant i funcional de la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya.
- Orígens: l'agost i setembre del 2017
- Objectiu: assistència jurídica a peu de carrer del referèndum de l'1 d'octubre.
- La seva constitució va ser a Tortosa, al Col·legi d'Advocats i Advocades a l'abril del 2018.
- Finalitat: ser una eina útil a la ciutadania.
- Motius pels quals va sorgir: 14 demarcacions (territoris dels nostres col·legis d'advocats i advocades) però no tots es trobaven disposats a portar a terme un torn d'ofici que donés assistència (també pensem en la diversitat ideològica front al tema Espanya/Catalunya).
- Actualment: Des de la Catalunya Nord- Perpinyà fins a les Terres de l'Ebre donem assistència jurídica gratuïta contra la repressió i vulneracions de drets fonamentals i llibertats públiques vinguin d'on vinguin. Disposem de canals de comunicació àgils i eficients i el treball ràpid i coordinat de redactar comunicats, revisar, adhesions...
- Accions: xerrades a tot el territori, denúncia, assistència als detinguts/es t del Rosselló fins a l'Ebre, les defenses davant atacs i abusos per part de les forces i cossos policials (Estat Espanyol i Mossos d'Esquadra)
- La Coordinadora busca una coordinació territorial en tot el territori en la defensa antirepressiva.

CONFERÈNCIA NACIONAL ANTIREPRESSIVA
CAP A UN FRONT COMÚ CONTRA LA REPRESSIÓ
GIRONA 2 D'OCTUBRE DE 2021

- Valoració molt positiva de la tasca de coordinació en les diferents associacions d'advocats/es. Anima a la resta d'organitzacions i associacions d'advocats/es a formar-hi part.
- ➔ Presentació de l'Associació Juristes pels Drets Humans del Maresme.
  - Breu presentació de de la causa instruïda dels casos de Canyamars i Dosrius, on la Guàrdia Civil va irrompre i va apallissar la gent.
  - D'altres investigats arran de les protestes postsentència, contra un ex regidor de la CUP a Mataró.
  - També acusem en alguns incidents provocats pels feixistes “arrenca llaços”, però com en tot, la tramitació és eterna...
  - També porten la defensa d'investigades pels talls a les vies de l'estació de Mataró.
- ➔ Estratègia de defensa i enfocament polític
  - Entre l'estratègia de defensa i l'enfocament polític hi ha una relació Intrínseca
  - Un procés judicial és un vessant de la política que no s'ha resolt en la taula parlamentaria pertinent.
  - La sentència es converteix en una espai més de lluita als problemes socials i polítics.
  - No podem obviar que el poder judicial és un poder més de l'Estat i com a tal la seva funció primària és la conservació de la legitimitat de l'Estat.
  - Qualsevol acció que atempti contra la seva legitimitat es dirigirà a la seva protecció per part del poder judicial.
  - L'àrbitre mai no serà neutral ni en la interpretació de les normes ni en la seva aplicació.
  - El sistema democràtic i la influència de l'humanisme ha fet que els Estats evolucionin cap a la fixació de determinats drets fonamentals, cosa que pot determinar el grau de benestar d'una societat.

- Interpretar determinades accions i drets com a polítics xoca amb la interpretació judicial.
- L'enfocament polític en un procés judicial per tant pot tenir un espai on els poders es difuminin, i per tant comporti que qui només interpreta la norma o l'apliqui l'acabi reconvertint legislant-la o executant-la. Cas de legislador negatiu del tribunal constitucional.
- El sistema penal es converteix en un intèrpret negatiu dels drets i del sistema democràtic. Delimita què no son drets i què no és democràtic.
- Per tant l'enfocament d'un procés judicial pot tenir diversificacions diferents en l'estratègia de defensa.
- No podem ser ingenus de creure en la neutralitat del poder judicial
- Hem de ser coneixedors que d'una acció política, la reacció posterior de l'adversari per contrabatre-la, quan no tingui arguments polítics, democràtics o de drets fonamentals en aquest terrenys, acostuma a fer transmutació en el camp judicial, com si fos la última paraula per obtenir un relat jurídic, com una forma de legitimitat de l'estat i per tant d'homologació o sustentació per menystenir dita acció.
- D'aquí el paper de les institucions internacionals i els seus tribunals. No obviem però que són la suma de més estats i que per tant determinades accions polítiques tampoc trobaran resposta.
- L'estratègia va molt encarada amb el final de procés i està molt connectada amb el resultat que es pretén.
- Dues finalitats hem de perseguir: una primera regla és el temps i els seus efectes i l'altra els operadors i la seva funció.
- Finalment una pregunta al aire: fins a quin punt podem renunciar a una sentència absolutòria en pro d'una estratègia.
- Aquest punt és molt ampli i que en el fons dona molt joc per seguir treballant-lo.

→ Torn obert de paraules

- Es valora l'alt risc de la professió d'advocat quan es fan tasques antirepressives i fins a quin punt es pot arriscar la professió.
- Quan la jurisdicció o els seus operadors ataquen l'advocat per la defensa que fa del cas és ja un símptoma que el procés s'ha polititzat i que per tant no serà un procés imparcial.

→ Conclusions

- Necessitat de trobar un espai de coordinació , entre totes les organitzacions i associacions i entitats i fins i tot col·legis en la defensa antirepressiva, no només per exercir la defensa tècnica sinó també política i social.
- Cal un espai on des de les associacions i organitzacions que disposen d'advocats puguin canalitzar els recursos humans i materials per exercir dita defensa, la qual ha de passar per uns protocols i uns principis d'actuació.
- Cal un espai on davant l'embat imparcial de la justícia es pugui denunciar i fixar la lluita del relat i el debat antirepressiu.
- Cal un espai per canalitzar els mitjans materials i econòmics en aquesta defensa davant l'espiral repressiva que abasta des de la detenció fins a les multes i afectant no només a la persona sinó al seu entorn.
- Cal un espai que pugui pressionar i lluitar fins i tot contra les nostres institucions quan son aquestes les que ens reprimeixen.

Els familiars de les persones represaliades

Intervencions: Guillem Agulló, Núria González Llorca, Maria Majó i Clavell, Anna Miñarro, Ana Regalón, Sane de Sant Celoni

Moderació: Jesús Rodríguez

Relator: David Fernández Ramos

Jesús Rodríguez obre la Taula

- ➔ L'activació dels familiars genera canvis en els operadors repressius, que modifiquen molt sovint en positiu l'evolució dels cassos repressius.
- ➔ S'incorporen a noves xarxes i generen una nova transversalitat. Punt de retrobada, debat intergeneracional, redescobriment mutu.

Intervenció d'Anna Miñarro, Psicòloga clínica, psicoanalista. Especialitzada en experiències traumàtiques i en la gestió dels traumes: "L'experiència comunitària antirepressiva i l'acompanyament psicològic".

Trencar la negació social -parlar de tot allò silenciats. La violència repressiva patida durant el franquisme i la transició és un dol no resolt.

El poder autoritari, garantia de l'eliminació de l'alteritat i la diferència. Genera sofriment, especialment mental (inhibició, ansietat, angoixa, pertorbacions psicossomàtiques).

- ➔ Preservar la salut mental sota condicions psicossocials traumàtiques.
  - Familiar i entorn proper tenen una doble implicació: suport o no a la persona i també com a víctima, també de la repressió. Per molt profundes que siguin les empremtes físiques, molt més ho són les psíquiques. Ferida en afecció, ferida oberta. Molts proposen oblidar, però la proposta de silenci d'avui és la proposta de silenci d'ahir.

Fa temps que vivim un temps de revolta transversal i protesta intergeneracional d'ampli espectre i ampla base social. L'únic objectiu és l'eliminació de l'altre: liquidar una categoria. Sa, creatiu, subversiu. Els atacs violents al dret de protesta configura un nou despotisme, emmascarat de democràcia, que afecta tothom: els uns i els altres.

- Les víctimes:
  - Elements no tangibles de la salut mental, dolors difícils de suportar. Els familiars les han patit totes: Aïllament, privació sensorial, condicions degradants, vexacions.
  - La primera dificultat és fer l'esforç d'entendre que està passant; la segona, el sentiment de culpa; la tercera, la pressió que exerceix l'Estat provant que se n'allunyin; la quarta, l'abatiment o la gestió de la ràbia. Incredulitat, no acceptació, no m'ho puc creure. El terror provocat en l'objecte. Un terror projectat sempre cap a la comunitat: aïllar, castigar, exemplaritzar. Disposem de prou jurisprudència per considerar que l'amenaça en si mateixa ja és tortura.
- La impunitat dels repressors. Afecta la salut mental de tota la comunitat
  - Amplitud dels enemics a abatre
  - Protecció dels grups neonazis
- Posicionament actiu davant fets traumàtics per compartir i exigir justícia.
  - Són els familiars els que han aconseguit bastir una resposta compartida i autogestionada a la repressió.
  - Capacitat de transformar el dolor en esperit de lluita. La vulnerabilitat en fortalesa, Allò privat o personal, en social i comunitari.
- El paper dels professionals de la salut mental
  - Acompanyar els efectes de tantes violències
  - impulsar dinàmiques preventives en un context de conflicte.
  - Tenir un coneixement més profund per transformar la realitat.
  - Calen grups de treball: desprendre's de la culpa i el silenci, traslladar els efectes i les responsabilitats als repressors. I cal actualitzar el protocol d'Istanbul.
  - Sostenir en el temps la batalla per mantenir l'esperança.

- Molts han hagut de canviar la pròpia visió del món per afrontar la repressió. per anul·lar l'espai de domini i submissió, de càstig exemplaritzant, que cerca l'Estat.
- Cap espai per a la repressió i la tortura, o continuarem sent una societat malalta i invertebrada.

Núria González Llorca presenta la Xarxa Anti repressió de Familiars de Detingudes.

- ➔ La Xarxa es va crear a finals de desembre del 2014 amb la finalitat d'aglutinar familiars directes de joves encausats en el marc de la dissidència per tal de:
  - Poder-se trobar els familiars que estan passant el mateix tot i que els processos són diferents.
  - .
  - És important anar més enllà, no quedar-nos, tan sols, en el propi cas.
  - Donar suport i acollir
  - Trencar la criminalització.
  - Sumar esforços amb altres entitats i col·lectius: anar sempre més enllà.
  - La Xarxa funciona de forma assembleària, autogestionada i independent, que és el que ens dona força
  - Treball Intern: cura dels aspectes psicosocials, suport emocional i assessorament jurídic.
  - Acció pública de la Xarxa.
  - Principals demandes i rendició de comptes en l'àmbit de la violència de persecució.
  - Canvi del model policial i de l'ús de municció lesiva.
  - La repressió perdura com a resposta, com a càstig, i els qui més pateixen són els joves i les seves famílies.
- ➔ Maria Majó presenta el Col·lectiu MAR , moviment inclusiu nascut a Sant Boi de Llobregat. L'octubre del 2019 davant la brutalitat dels cossos policials

contra el nostre jovent que protestava contra la sentència del procés vam sentir la necessitat de mostrar la nostra indignació i vergonya a la Via Laietana, cridant a totes les mares a mobilitzar-se.

- Vam néixer amb la voluntat de fer xarxa a tot el país per tal d'empoderar-nos. Vàrem trobar un distintiu: el mocador vermell, inspirant-nos en les “Madres de Plaza de Mayo”. Varem saber polititzar el dolor i que fos una eina de transformació. Mares fent costat al jovent per un futur lliure, digne i democràtic. *Al nostre jovent no el toqueu*, és el nostre lema. Campanyes solidàries
  - Som un grup de dones de sensibilitats diverses, fent pinya, i estem connectades en la defensa del jovent. Doble dinàmica: enxarxament i suport i denúncia i mobilització. Celebrem amb molt alegria cada arxiu, cada llibertat, cada resolució.
  - Maternatge. El moviment es base en la força de la maternalització i la unió de les dones front la repressió, la depredació o la colonització. Provem d'assolir un front comú antirepressiu i exigim canvis immediats al Departament d'Interior, a l'Estat Espanyol i la derogació de la LSC. Si només ens ofereixen jutges i polítics, caldrà tornar al carrer i qualsevol diàleg s'hauria de sostenir sobre la fi prèvia de la repressió. Són dissidents, no delinqüents.
- ➔ Anna Regalón, mare de Marcel Vivet i membre de la Xarxa Anti repressió de Familiars de Detingudes, contra l'extrema dreta policial que volia celebrar la violència de l'1 d'octubre.
- L'Anna inicia el seu testimoni: “Espero que aquesta Conferència no es quedi aquí”.
  - Història d'un malson que ja dura tres anys.
  - El van venir a detenir a casa seva i se'l van endur emmanillar, rere cinc mesos de seguiments i investigacions
  - Els sentiments han anat canviant.

- Ens hem sentit molt acompanyats pel carrer. Si no fos per la gent, no estaríem on som.
  - Després del confinament, per sant Joan del 2020, vam rebre el paper del jutjat i ens adonàrem que la Generalitat es presentava com acusació. Ens va caure el món a sobre. Sentírem molta ràbia ja que el propi President Torra públicament havia dit “apreteu”. Doncs bé, la Generalitat ens envia primer els mossos a reprimir i després l’acusació.
  - De la por a l’acompanyament, i de la incredulitat a la ràbia, de la desil·lusió
  - Abans del judici, Interior truca per a que es declari culpable i demani perdó.
  - Vaig conèixer la gent de la Xarxa: i no és un cas aïllat, que ha passat altres vegades. I això dona aire i ales. Sobretot perquè pares i mares podem tenir moltes contradiccions.
  - 18744, la paraula policial com a prevalença i prova de càrrec. La STC reconeix que l’única prova és la paraula del mossos. L’endemà Alerta Solidària va denunciar que el mateix mossos acusava un altre jove de fer el mateix. Hem demanat investigació.
  - Continuen havent detencions -ahir mateix, quatre.
  - La Xarxa et dona força, veure que tens gent al costat i darrere i ens veiem recolzats i que tenim raó i que ens costarà però que guanyarem.
- Sane, detinguda arrel d’un tall de trànsit a l’AP7 durant les protestes contra la sentència. Ha abordat la qüestió dels grups de suport. “Molts familiars d’altres m’abracen perquè saben que podria ser el seu fill o filla”. Ha recordat com es van autoorganitzar:
- “El grup de suport aporta molt al cas i a la persona, el suport en moments difícils és essencial”.
  - De la càrrega individual a la comuna, separa/dividir.
  - He tingut GS des del primer moment, s’han mobilitzat i actuat, companyes de lluita i amistat, un GS creat des de l’amistat i el dolor.

- Dos anys després, tinc confiança en poder-ho compartir: la primera acció, era donar-me la mà perquè em paralitzava per la por que em tornessin a detenir. Tinc la sort de viure en un poble, Sant Celoni, on la xarxa comunitària de suport existeix i m'han donat la confiança per poder fer-ho públic.
  - Camí antirepressiu sempre és una incertesa en primera persona i el GS compleix allò tan bàsic i elemental de tenir algú al costat. De saber-nos. De no oblidar que ens tenim els uns als altres.
- ➔ Carme Salvador i Guillem Agulló , mare i pare de Guillem Agulló
- Guillem tenia 18 anys i militava en l'independentisme i l'antiracisme i ho combinava amb l'esport. Que quan escoltava l'Anna és com si escoltés la nostra vida. Primer culpables, però hi ha un moment en que fas un xip: els únics equivocats son els que deseduquen en el feixisme.
  - Des de l'assassinat polític de Guillem, ha estat una lluita molt llarga i molt desigual, però vam començar, primer amb xerrades de 15 persones amb sos racisme, hem guanyat la lluita de Guillem ara cal guanyar la lluita de país. Paraula de Carme Salvador: «Mentre quedi un feixista allà estarem.»
  - Hi ha un crit que diu 'Guillem Agulló, ni oblit ni perdó'. Però és que ningú ens ho ha demanat, encara diuen "Guillem jódete". És una obsessió la que tenen per acabar amb tot allò que no accepten. Han hagut de suportat tot el catàleg, cínic i hipòcrita, cruel i mediocre, de la raó d'Estat.
  - El dolor que heu compartit avui nosaltres l'hem viscut, com altres el van viure abans. Espero que això continue i que mai els problemes siguin individuals i que les solucions sempre siguin col·lectives. I quan acabau, mos tireu una maneta al País Valencià.

Set dones (Estellés)

- ➔ M'aclame a vatros. Sóc la mare del Jordi Alemany. I no tenim aturador.
- ➔ Més siguem més fortes serem.

- És la dissidència la que sempre canvia les lleis.
- Rosa ha agraït a l'Anna l'exercici de resiliència: saber què ens passa i per què ens passa.
- Una companya de detenció de la Sane, que va passar el mateix: no és la seva lluita, és la nostra lluita. El problema greu que tenim es la criminalització del jovent. I no ho podem permetre.
- Molts joves que tenen més por a la família que al jutjat. Que les famílies hi siguin és molt important.
- Agraïment a la joventut, a la Sare per no quedar-te a casa i fer fracàs de l'objectiu de la repressió: desmobilitzar-nos.
- Sane: moltes gràcies. Llitem amb por i seguirem endavant, malgrat la por. Contra la por malgrat la por. I no s'ha acabat,

I escoltant a Carme i Guillem. Frase tupamara. Presó de la Llibertat: *arriba el ánimo, compañeras, si están es porque aun estamos, si han vuelto es porque seguimos estando aquí.*

La resposta organitzada contra la repressió

Intervencions: Xavier Antich, Julen Arzuaga, Eudald Camprubí, Eva Pous, Blanca Serra

Moderació: Laia Giol

Relator: Marc Serra

- La repressió és històrica i habitual en els moviments d'alliberament nacional. La més persistent al llarg del temps mentre les causes perdurin. La resposta política i organitzada a la repressió als anys 70-80 identificava tres objectius:
  - Advocats. Elaboració d'una defensa política de les causes
  - Defensa política al carrer lligada a l'estratègia política

- Defensa humana, personal, familiar i suport psicosocial. Amb moltes dificultats però molt necessari lligat a l'autoestima de la persona represaliada. Aquest era l'objectiu amb més dificultats i necessari.

S'evidencia que la tortura és habitual i sistematitzada al llarg dels anys, amb mètodes més o menys sofisticats.

- ➔ Punts de partida i condicions. Amb els diferents ponents, es posa en comú que la lluita antirepressiva organitzada és un front de batalla fonamental i que cal abordar certes qüestions per encarar la lluita amb garanties:
  - No pot ser exclusivament una lluita jurídica o legal.
  - La lluita antirepressiva ha de ser -sempre que es pugui- planificada i estratègica. Cal evitar l'acció reactiva.
  - No és una finalitat en si mateixa (la lluita antirepressiva) sinó una eina política al servei de l'objectiu causant de la repressió.
  - Cal entendre com a causa col·lectiva qualsevol causa repressiva. No centrar-se en el subjecte sinó en l'objectiu polític. Esdevé un element imprescindible la resposta col·lectiva i organitzada a la repressió.
  - La repressió va lligada a la lluita per la independència entesa com a causa general.
  - Cal entendre que el represaliat és conseqüència de la persecució a la dissidència, cal atorgar-li perspectiva política i defugir d'altres categories que el criminalitzen a ell i a la lluita que representa.
  - Les organitzacions juguen un important paper en evitar caure en sortides personals i en la sol·licitud de la persona represaliada.
  - La persona represaliada no és un delinqüent, sinó un dissident (concepció política)
- ➔ La política repressiva de l'Estat és global i àmplia. Les seves agressions segueixen una estratègia i estan curosament planificades. Darrere de qualsevol acció de l'Estat, per petita que sigui, hi ha sempre la voluntat -com a mínim- d'inocular por.

→ Mancances i millores

- Massa sovint la lluita antirepressiva es caracteritza per d'improvisació. Tot i el bagatge històric, es continua -en general- posant el represaliat al centre en exclusiva; tractant les causes de forma aïllada; i desplaçant la lluita inicial que perseguia la repressió.
- Hi ha una manca de coneixement i formació política antirepressiva que cal abordar.
- La dispersió de las causes dificulta moltes vegades el tractament integral de la repressió dins la mateixa causa general que és transversal.
- Es coincideix en que cal crear un relat propi que trenqui amb l'oficial que criminalitza la lluita. Cal crear estructura per preveure la logística necessària, la formació, el suport a represaliades i estar preparats per la repressió que indubtablement es produirà si s'avança en la lluita.
- És necessari construir una estratègia política comuna i teixir solidaritat entre els diferents actors del moviment antirepressiu que permeti superar els recels i les diferències per centrar els esforços en avançar en els objectius polítics.
- Actualment, hi ha el context òptim per construir un front comú antirepressiu, i el deure de construir-lo perquè és imprescindible. Un front sota un acord per un espai antirepressiu ampli, basat en la defensa dels drets fonamentals que englobi l'independentisme i l'antifeixisme. L'objectiu no és sumar, sinó multiplicar.

→ Conclusions

- S'ha evidenciat la necessitat de construir alguna mena d'espai compartit, almenys de coordinació, que permeti afrontar la lluita antirepressiva amb més força i encerts. És necessari un moviment antirepressiu organitzat i fort per afrontar la repressió de forma col·lectiva, evitar sortides personals i convertir-la en una eina més per assolir els objectius polítics.

- Davant la generalització de la repressió, àmplia i transversal, cal espais capaços de preveure-la, entomar-la i planificar i organitzar la lluita antirepressiva dins la lògica de l'estratègia política. Englobant la lluita antirepressiva en una estratègia més àmplia ens permetrà enfortir el moviment, anul·lar -fins i tot revertir- la repressió i avançar en l'assoliment dels objectius polítics. Capgirar la repressió i convertir-la en una eina que permeti erosionar, afeblir i combatre els pilars que la sostenen; això permetrà avançar políticament més enllà de la lluita antirepressiva
- Hi ha molts aspectes que són transversals a totes les taules de debat que s'han realitzat a la CNA. Molts esculls que cal superar, però també molts temes que no s'han pogut tractar. Molta feina per endavant per avançar en l'objectiu d'enfortir el moviment antirepressiu.
- Com va dir Gramsci: Instruiu-vos, perquè necessitem tota la nostra intel·ligència. Emocioneu-vos, perquè necessitem tot el nostre entusiasme. I organitzeu-vos, perquè necessitem tota la nostra força.
- Es plantegen nous debats lligats a l'estratègia: Assumir una estratègia antirepressiva que generi un augment de conflictivitat o assumir una estratègia antirepressiva que sigui reactiva i mitigui la conflictivitat.

Declaració final de la Conferència Nacional Antirepressiva

Les entitats organitzadores volem manifestar la nostra satisfacció per la resposta rebuda a l'hora de participar d'una manera tan activa en aquesta Conferència Nacional Antirepressiva.

Cal ser conscients que tot moviment que plantegi una ruptura de l'ordre establert serà objecte de repressió política, i aquesta repressió serà proporcional al nivell d'incidència social que tingui per disputar-li l'autoritat i el poder. La violència directa, la repressió política centrada en l'enjudiciament del conflicte i la seva legitimació i justificació, són els elements propis d'un estat autoritari. **Aquesta és la nostra lluita**, la de l'independentisme, la de la dissidència política, la del feminisme, la de l'antifeixisme, la lluita del sindicalisme, dels artistes inconformistes i que qüestionen el règim, dels músics i periodistes crítics, dels activistes socials contra el canvi climàtic i contra els desnonaments...

Estem davant d'una causa general contra l'independentisme. La repressió de les diferents manifestacions d'una determinada opció política, en un territori concret i durant un determinat període de temps, constitueixen la plasmació d'aquesta causa general i en conseqüència **li hem de donar una resposta conjunta en la seva totalitat**.

Constatem que la repressió cap a una forma de pensament determinada que qüestiona i planteja la ruptura dels pilars d'aquest Estat espanyol decrepit postfranquista i que es constitueix com una presó pel nostre poble, pretén retirar de l'activitat política els seus enemics. Pretén alhora escarmentar-los, aixecar una barrera de temor que obstaculitzi l'accés a l'activitat política o fer que la persona represaliada i el seu entorn caiguin en el desànim. Són actuacions repressives que busquen un efecte dissuasiu amb un clar missatge desmobilitzador de la ciutadania, vulnerant el nostre dret a la llibertat d'expressió, el dret a la llibertat ideològica i el dret de manifestació.

Davant d'això, avui proclamem el fracàs dels objectius d'aquesta repressió i ens reafirmem en la necessitat de bastir un front comú capaç de neutralitzar els seus efectes.

I precisament perquè la nostra lluita no ha acabat, cal preparar-nos per nous embats repressius, aquest és l'objectiu més rellevant d'aquesta conferència. Amb una estratègia conjunta que superi les debilitats del moment, els recels i les mancances actuals,

tot teixint vincles sòlids entre diferents entitats i diferents iniciatives relacionades amb la lluita contra la repressió.

Partim d'experiències diferents, de realitats i veritats diverses que hem de ser capaces de convertir en aprenentatges col·lectius. Hem de tenir la capacitat de complementar-nos a partir d'aquesta diversitat. Això passa per conèixer-nos. Qui som? Què fem? Què pensem? Què necessitem? Per posteriorment reconèixer-nos i **actuar conjuntament**.

Som conscient que la fi de la repressió i la resolució positiva del conflicte polític amb l'estat espanyol i les instàncies que el sostenen, com ho són la monarquia espanyola, l'Ibex 35 i l'aparell polític judicial, no s'assolirà **fins la independència del nostre país**. Per aquesta raó emplacem a la societat catalana, a no baixar la guàrdia i a transformar cada cop de la repressió en un augment de la nostra força col·lectiva d'alliberament.

Denunciem enèrgicament la persecució del govern de la Generalitat de Catalunya contra l'independentisme i d'altres lluites socials, i exigim amb fermesa que abandoni aquesta pràctica col·laboracionista amb l'Estat espanyol, un comportament indigne i contradictori amb el compromís independentista exhibit en la seva propaganda.

Finalitzem la Conferència recollint el clam per un front comú contra la repressió, conscients que l'Estat espanyol quan aplica la repressió no fa cap mena de distinció.

En aquest sentit la Conferència s'encamina cap el propòsit d'identificar quines són les necessitats de cadascun dels diferents àmbits de treball. Hem abordat la repressió com a subjectes actius a nivell polític; hem compartit experiències en l'àmbit jurídic conscients de la rellevància d'aquest espai de lluita; hem compartit la feina feta per les famílies de les persones represaliades i hem valorat la importància de la seva acció organitzada; hem vist les més diverses conseqüències de la repressió sobre les persones i hem treballat també sobre la manera com abordar-les a nivell psicosocial; hem apuntat com és de rellevant el treball organitzat per fer front a la repressió a través de grups de suport; hem vist, també, quin és el paper dels mitjans de comunicació davant de la repressió; hem apuntat la rellevància de l'activitat antirepressiva a nivell internacional...

Cal, doncs, seguir treballant aquests àmbits i explorar-ne de nous, assumir majors debats, aprofundir-hi més, confrontar des del reconeixement les diferents estratègies de

CONFERÈNCIA NACIONAL ANTIREPRESSIVA
CAP A UN FRONT COMÚ CONTRA LA REPRESSIÓ
GIRONA 2 D'OCTUBRE DE 2021

lluita contra la repressió, de diferents mètodes de confrontació amb l'estat, indagar més en la preparació de la ciutadania conscient...

La Conferència Nacional Antirepressiva ha esdevingut una primera pedra en la construcció d'aquest front comú, pel que animem a totes les entitats organitzadores i que li donen suport, a continuar treballant sense pausa en aquest marc de confiança que ha esdevingut la Conferència.

Ara i aquí anunciem el nostre compromís més ferm per a continuar treballant en l'organització d'espais de treball que responguin a les necessitats apuntades en les diferents taules de debat.

Girona, 2 d'octubre de 2021

Participants de les taules

Jordi Alemany. 2011 judici per robatori d'una bandera espanyola. 2011-2020 acusat de delictes d'aldarulls. 2013 agredit per un mosso quan estava immobilitzat. 2017 citació per part de la guàrdia civil per unes pintades. 2019 acusació de múltiples delictes petició de 5 anys de presó.

Laia Alsina. Periodista, cooperativista, mare i feminista. Des de jove ha estat vinculada a diverses lluites dels moviments socials destacant la denúncia de la repressió i de la tortura. Actualment treballa i és sòcia de la cooperativa Neu al carrer i col·labora a la Directa.

Olga Amargant. Advocada voluntària. Presidenta de la Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya.

Julen Arzuaga. Advocat i escriptor. Fundador de l'Observatori de Drets Humans d'Euskal Herria. Militant de moviments antirepressius i de solidaritat amb presos polítics. Diputat al Parlament d'Euskadi per EHBildu.

Roger Baiges. Advocat voluntari. Membre de Juristes per la República de Tarragona

Jordi Busquets Plaza. Advocat. Col·laborador de la plataforma antirepressiva Alerta Solidària.

Marta Carcolé. Causa de 21 raons pels talls de les vies de l'AVE de 2018.

Carles Castellanos. Professor universitat i investigador en l'àmbit de les llengües minoritzades. Militant històric de l'esquerra independentista. Ha conegut la repressió en diverses ocasions entre els anys 1965 i 1992 havent patit 5 detencions, tortura, presó i exili.

Isa Castell. Advocada voluntària. Presidenta de l'Associació Juristes per les Llibertats de Terres de l'Ebre.

Sane de Sant Celoni. Detinguda el 18 d'octubre de 2019, durant les mobilitzacions postsentència, la fiscalia li demana 3 anys de presó pel tall de l'AP-7.

Roger Español. Músic. Va perdre l'ull per una bala de goma l'1 d'octubre de 2017. Creu de Sant Jordi per la defensa del referèndum.

Albano-Dante Fachín. / 1976 / Bahía Blanca / Argentina. Cofundador de la revista cafèamblllet, diputat al Parlament de Catalunya (2015-2017) i membre del Canal Octubre.

David Fernández. (Vila de Gràcia, 1974). Periodista de la Directa i activista social. Ha estat membre de la Coordinadora Catalana per a la Prevenció de la Tortura i és autor de 'Cròniques dels 6 i altres retalls de la claveguera policial' (Ed. Virus). L'any passat, juntament amb Jordi Cuixart, van acompanyar la primera edició catalana del llibre 'Podem abolir les presons' d'Angela Davis (Tigre de Paper, 2020).

Maria Ferrer. Treballadora Social i llicenciada en sociologia. Membre de l'Associació Memòria Contra la Tortura i col·laboradora d'Alerta Solidària en l'acompanyament psicossocial. Represaliada l'any 1995.

Jordi Flores. Advocat voluntari. Membre de la Junta Directiva de l'Associació d'Advocats d'Osona per la defensa dels DDHH.

Núria González Llorca. Mare d'un jove encausat pels fets de Can Vies, viu a través del seu fill el que significa la criminalització i repressió de la protesta. A partir d'aquell fet va entendre que calia trobar altres famílies que tinguessin situacions similars per unir forces i no sentir-se soles. Creà amb altres familiars la Xarxa Anti-repressió de Familiars de Detingudes.

Sílvia Julià. Advocada voluntària directora de causes 10Oct i Membre de l'Associació Juristes pels DDHH del Maresme.

Maria Majó i Clavell. Mestre jubilada. Membre de Mares i Àvies per la República (MAR).

Marc Marsal. Advocat. Encausat per participar de la Sindicatura Electoral de l'1 d'octubre.

Maite Martínez. Treballadora social i llicenciada en Sociologia. Ha militat en diferents organitzacions de l'esquerra Independentista i actualment participa de la Plataforma Bages pels Drets Civils

Anna Miñarro. Psicòloga clínica, psicoanalista. Especialitzada en experiències traumàtiques i en la gestió dels traumes.

Bedia Özgökçe Ertan, exdiputada i co-alcaldeessa de la ciutat de Van, al Kurdistan turc. Assistirà a la conferència i representarà l'HDP - Partit Democràtic dels Pobles. Després que l'Estat turc revoqués el seu càrrec de co-alcaldeessa i la substituís per un administrador, va haver d'exiliar-se, i ara viu a Alemanya.

María Roser Parellada. Psicòloga General Sanitària, Màster en Drogodependències. Professionalment exerceix en l'àmbit de l'Execució Penal.

Ramon Piqué. Professor universitari. Represaliat i torturat en el marc de l'Operació Garzón l'any 1992. Membre de l'Associació Memòria Contra la Tortura.

Eva Pous. Advocada. Membre de la plataforma antirepressiva Alerta Solidària.

Ana Regalon. Mare d'en Marcel Vivet reforça el seu activisme arrel del procés judicial contra el seu fill que participà en una protesta contra el sindicat Jusapol de la Policia Nacional. És membre de la Xarxa Anti-repressió de Familiars de Detingudes

Iñaki Rivera. Professor de dret a la Universitat de Barcelona. Director de l'Observatori del Sistema Penal i Drets Humans e la Universitat de Barcelona. Encausat per denunciar maltractaments a les presons catalanes.

Jesús Rodríguez. Periodista, cofundador de *La Directa*. Actualment n'és l'editor. Entén la seva professió com un tipus d'activisme polític. Compromès en campanyes i moviments socials al carrer, porta prop de vint-i-cinc anys investigant sobre la repressió exercida pels cossos policials contra la dissidència.

Elisenda Romeu. Elisenda Romeu Mestra, màster en Educació i Immigració. Coordinadora de la Sectorial de Persones Represaliades de l'ANC. Ex militant del FAC. Exiliada del 1972 al 1977. 6 mesos de presó el 1975

Rossella Selmini. Sociòloga, professora de Criminologia a la Universitat de Bolonya i investigadora de la Universitat de Minnesota, Autora de diverses publicacions sobre temes de criminalitat, seguretat urbana, policing i de processos de criminalització. Vicepresidenta de l'associació internacional "Foreign Friends Of Catalunya".

Gabriela Serra. Activista pels drets humans a Amèrica Llatina i a Catalunya. Ex-diputada al Parlament de Catalunya.

Laia Serra. Advocada. Comissió de Defensa dels Col·legi d'Advocades i Advocats de Barcelona.

Marta Serra. Nascuda al Rosselló, filla de refugiats polítics a Catalunya Nord. Professora de català i història i geografia a l'ensenyament públic de Perpinyà i membre del Casal de Perpinyà.

Neus Torbisco. Jurista, professora i investigadora experta en drets humans. Professora de Filosofia del Dret a la Universitat Pompeu Fabra. Va formar part de l'equip d'advocats internacionals que va presentar una demanda contra l'Estat espanyol davant del Comitè dels Drets Humans de les Nacions Unides.

Entitats organitzadores

- Associació d'advocats d'Osona en defensa dels Drets Humans
- Assemblea Nacional Catalana
- Associació Memòria Contra la Tortura
- Bages pels dret civils
- Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona
- Col·lectiu Mares i Àvies per la República
- Comissió de la Dignitat
- Coordinadora de l'advocacia de Catalunya
- Òmnium Cultural
- Plataforma Defensem l'1 d'octubre
- Plataforma 3 d'octubre
- Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans SEPC
- Xarxa Anti repressió de Familiars de Detingudes

Amb el suport de:

- Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura (ACAT)
- Advocacia per la Democràcia - Demarcació de Lleida
- Advocats 1 d'octubre de Reus
- Alerta Solidària
- Alt Camp no té por
- Amnistia i llibertat
- Assemblea de Joves de l'ANC
- Assemblea de represaliades i activistes (A.R.A.)
- Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans
- Associació pro memòria als immolats per la llibertat de Catalunya
- Caldes Groga
- Casal Independentista el Forn
- Centre Irdia per la Defensa dels Drets Humansy
- Codi 33
- Col·lectiu 21 raons

- Col·lectiu d'encausats per la crema de fotos del borbó 2007
- Col·lectiu Praga
- Comissió de Defensa de l'ICAB
- Comitè de suport a Lola
- Consell Local de Reus del Consell per la República
- Constituents per la Ruptura
- Controlades
- Corrent Roig
- Desobediència Civil
- Drets
- Encausats 1-0
- Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya
- Grup de suport CDR del Camp de Tarragona
- Grup de suport de Dani Gallardo
- Grup de suport de la Sane
- Grup de suport d'en Xarly
- Grup de suport de les encausades del 23S
- Grup de suport de Gonkin
- Grup de suport de Raül Romeva
- Grup de suport Sas absolució
- Grup de suport de Serena
- Grup de suport del Joel
- Grup de suport del Valtonyc
- Grup de Suport Erik Absolució!
- Grup de suport Pivot Negre
- Grup de suport Marcel Absolució
- Grup suport de la Mariona Roig
- Grup de Suport 26F Manifestar-nos NO és cap delictes
- Juristes per la República de Tarragona
- La Forja
- La Pública a Judici
- Moviment pro Amnistia de Barcelona
- Música per la Llibertat

CONFERÈNCIA NACIONAL ANTIREPRESSIVA
CAP A UN FRONT COMÚ CONTRA LA REPRESSIÓ
GIRONA 2 D'OCTUBRE DE 2021

- Observatori del Sistema Penal i Drets Humans de la Universitat de Barcelona
- PACTE
- Plataforma Llibertat Pablo Hasel
- Plataforma 3 octubre
- Procés Constituent
- Sectorial d'Universitats i recerca de l'ANC
- Sectorial de Dones de l'ANC
- Sectorial de Persones Represaliades de l'ANC
- Sectorial de Psicòlegs de l'ANC
- Socors Català
- Solidaritat Antirepressiva de Terrassa (SAT)
- Solidaritat no és delictes
- Solidaritat Perifèric
- Tribu Catalonia
- Universitats pels Drets Civils
- Via Independència
- Xarxa d'Ajuda Mútua de les comarques gironines